

Με τὴν Ἑλλάδα ἢ Τουρκία δὲν πρέπει νὰ μαλλώνῃ γιὰ κύτταξε τρυγύρω σου πῶς στέκονται οἱ Σλάβοι, καὶ ἂν σπύθα μιὰ ἀνάψουσε οἱ Ἕλληνες καὶ μόνη ὄλος ὁ κόσμος ἔσθ' ἰστιγμὴ ἄν φῶσφορο ἀνάβει. Σκέψου, καὶ πὲς ἔσθ' ἰστιγμὴ πρὸς μου με γελασμένη μούρη : «πάρτα καὶ σὺρε ἔσθ' ἰστιγμὴ, μωρὲ τσιφουτ-Γκιαούρη.

Souris.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ἐκ τοῦ Καλαμιά τοῦ Κορομηλιά τοῦ 1885 μεταφέρομεν τὸ λίαν εὐφυῶς γεγραμμένον προφητολόγιον τῶν Τεσσάρων Ὁράων τοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἔποψιν πνεύματος εἶνε μικρὰ ἐκ γύψου ἀγαλματάκια ὡς αἱ Τέσσαρες Ὁραὶ τοῦ Θεοουάλδεν. Με μιὰν ρουφιζιὰν θὰ διέλθητε ὅλον τὸ 1883. Θὰ ἴδῃτε ὅτι θὰ καλοπεράσητε τὸ νέον ἔτος.

Ὅταν ἡ χωροφυλακὴ δὲν εἶναι αἰμοβόρος, εἶναι τότε ὑπὲρ τὸ δέον ἐρωτική.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἔρωσ τῆς εἶναι βιαιοπραγία.

Ἄλλως δὲν θὰ ἦτο ἔρωσ χωροφυλακῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν ἐκ στενοχωρίας, ἕως οὗ παρασκευασθῆτε εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι ἐν Καλαμιάς, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐν τῇ συνοικίᾳ Φωτιᾷ, ἔξαιετὲς κοράσιον, ἐν ᾧ ἐκάθητο καὶ ἔπαιζεν τὸ ἑσπέρας, ἀνηρπάγη ὑπὸ ἀναμμένου ὑπενωμοτάρχου καὶ ὀδηγήθη εἰς τόπον ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς πόλεως, πρόωρα ἐμολύνθη ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς μανίας τοῦ ἀπαγωγέως του.

Οἱ γονεῖς ἐταράχθησαν· μάτην ἀνεζήτησαν τὸ τέκνον των· τὸ ἐνόμισαν χαμένο. Ὅτε βλέπουσι τὸν φύλακα τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἐπιστρέφοντα δίχην νεονύμφου μετὰ τοῦ παιδίου.

Ἐντρομον τὸ ἀθῶον πλάσμα ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων του καὶ μετὰ λυγμῶν διηγήθη ὅτι εἶχε νὰ διηγηθῆ.

Καὶ τώρα, ὅπως γράφει ζωηρότατα ὁ ἐκ Καλαμιάων ἀνταποκριτὴς μας, ἡ χωροφυλακὴ καταγίνεται δραστηρίως πρὸς σύλληψιν τοῦ τέκνου τῆς.

Εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν Ἠλείας ἀνεκοίωσε τῷ Ἐπαρχῷ ὅτι ὁ ἐκεῖ ὑπομοίραρχος ἔλαβε 10,000 φράγκα διὰ νὰ ἀπολύῃ φυγοδίκους.

Ὁ Ἐπαρχὸς ἠνάγκασε τὸν ὑπομοίραρχον νὰ καταγγείλῃ τὸν Βουλευτὴν ἐπὶ συκοφαντία.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀναμένεται ἢ νὰ ἔχωμεν ἕνα περιπλέον ὑπομοίραρχον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐντελοῦς παραλυσίας τοῦ σώματος ἢ τέταρτον Βουλευτὴν ὑπὸ καταδίωξιν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παραλυσίας τοῦ ἄλλου σώματος.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τοῦλάχιστον τὰς Κυριακὰς κατανατᾷ ἐνοχλητικωτάτη εἰς τὰ κέντρα τοῦ περιπάτου, ἰδίᾳ δὲ τὴν Πλατείαν Συντάγματος. Ἡ Πλατεία αὕτη—τὸ γνωρίζει ἡ Ἐταιρία, ὀνομάζεται κατ' εὐφημισμὸν τοιαύτη, καὶ ὅτι διὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν περίφημη πλατείαν ρούγαρ τῶν Ζακυνθινῶν, ὁδοῦ στενοτέρας τοῦ ἡμίσεως τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού. Ἄς φαντασθῆ λοιπὸν, τί γίνεται αὐτὸ τὸ Κατάστενον, αὐτὸς ὁ χειρσαῖος Βόσπορος, ὅταν χάνεται καὶ ἡ Ἐταιρία μετὰ τὰς βδομαδάς συρομένης ὑπὸ τριῶν ἵππων, ξεχειλιζόντων ἐκ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ σχεδὸν γιγνομένων καὶ αὐτῶν περιπατητῶν καὶ ἐργολάβων!

Τὸ ῥωμαϊκὸν σὰν νὰ παρίσταται εἰς διανομὴν βραβείων.

Ἐχομεν προβιβασμοὺς προξενικούς, προβιβασμοὺς δικαστικούς, καὶ προβιβασμοὺς στρατιωτικούς.

Οἱ προμηθευταὶ γαλονίων, φράκων, στρατιωτικῶν πύλων, τρικαντῶ καὶ σπαθιδίων ἄς χαίρουνται.

Τώρα ἐννοῶ τὸν ἀθάνατόν μου Λαμπίτην ἐνῶ ὅταν τὸν πρωτογνώρισα, τὸν ἐξελάμβανα ὀλίγον παράφρονά, διότι, δεικνύων με πρωθυπουργοῦς, ὑπουργοῦς, πρέσβεις, στρατάρχας, μοῦ ἔλεγε :

— Τοὺς βλέπεις, ἐγὼ τοὺς ἐβγαλα ὅλους αὐτοὺς ἀνθρώπους!

Ἐνοεῖ νὰ εἶπῃ ὅτι αὐτὸς τοὺς ἔκοψε καὶ τοὺς ἔραψε τῆς βελάδαίς τῆς παρουσιάσεως διὰ τὸ νέον των ἀξίωμα.

Ἄλλ' ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος προβιβασμοῦ, ἀκόμη καὶ ἀπονομῆς θέσεων, οὔτε διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οὔτε διὰ τοὺς δικαστικούς, οὔτε διὰ τοὺς προξενικούς, διατί νὰ μὴ λέγωμεν :

— Ὁ δεῖνα ῥάπτῃς ἔκαμε οὕτω γενικούς προξένους.

— Ὁ δεῖνα πιλοπώλης ἐπροβίβασε δεκαπέντε συνταγματάρχας.

— Ὁ δεῖνα ὀπλοποιὸς διώρισε εἴκοσι ὑποπροξένους, μετὰ σπαθᾶκια ἀπὸ χέρι σιντεφένιο;

Ὅπου $\frac{1}{8}$ Ἰαλέμου καὶ $\frac{1}{1000}$ Μπέλλου, ἐκεῖ καὶ δέκα Σύλλογοι ἠνιοὶ, ἐλλήνιοι, Πανελλήνιοι. Διὰ τοῦτο πρὶν μᾶς τὸν ἀναγγεῖλον τὸν νέον ἐν Παρισίοις σύλλογον, ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίζομεν, εἰχομεν μάθει τὴν ἐκεῖ μετὰβασιν τῶν δύο φιλάτων φίλων μας, τοὺς ὁποίους προτρέπομεν νὰ συστήσουν καὶ ἄλλους συλλόγους, διότι εἰς καὶ μόνος εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν γνωστὴν δραστηριότητα καὶ γονιμότητα τῶν δύο περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄν νομίζουσι ὅτι θὰ ἔχουν ἔλλειψιν ἀπὸ γενικούς γραμματεῖς, τοὺς στέλλομεν ἀπ' ἐδῶ emballé τὸν κ. Μιχαὴλ Λάμπρον.

Αἰφνίδιαι σκέψεις καὶ παρομοιώσεις μας περὶ διευθυντῶν τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ τιμὴ αὕτη οἰκοδέσποινα παθαίνει καὶ μετὰ τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας, ὅτι παθαίνει καὶ μετὰ τῆς δούλης τῆς.

Ἄν μπορεῖ νὰ εὐχαριστηθῆ ἀπὸ δούλα, μπορεῖ νὰ μείνῃ εὐχαριστημένη καὶ ἀπὸ διευθυντάς.

Ἄν δὲν εἶναι κλέφτρα, θὰ εἶναι κλέφτρα

Ἄν δὲν εἶναι κλέφτρα, θὰ ἔχῃ ἀγαπητικούς.

Ἄν δὲν εἶναι ἀγαπητικούς, θὰ εἶναι βρώμα.

Ἄν δὲν εἶναι βρώμα, θὰ τρώγῃ παραπολύ.

Ἄν δὲν τρώγῃ πολὺ, θὰ ἦνε παλαβή.

Ἄν δὲν εἶνε παλαβή, θὰ εἶνε ντίπ κουτή.

Ἔτσι καὶ οἱ διευθυνταὶ, περὶ ὧν θὰ συμπίπτουν πάντοτε αἱ ἐξῆς κρίσεις :

— Καλὰ, δὲν σοῦ λέω, ἀλλὰ τὸ παραξυλόνει ἴστῃς γυναῖκες.

— Γιά δραστήριος εἶνε, ἀλλὰ . . . κλέφτης.

— Τίμιος, τί νὰ τοῦ κάμῃς, μὰ . . . . τεμπέλης.

— Ἐξυπνος, ὅσω θέλεις, μὰ τί νὰ τὸν κάμῃς ποῦ μουρδαρεύεται σ' ὄλα.

— Ἐχει θέλησι, βρὲ ἀδελφέ, θέλει τὸ καλὸ, τίμιος εἶνε, ἀλλὰ . . . . ὀλίγον σκαρτάδος.

Ἡ τελευταία κρίσις φαίνεται ἐπεκράτησεν ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ διὰ τὸν νῦν Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας.

Εἶναι ὁ ἐφευρετῆς τῶν ραπισμάτων, τοῦ ἀστυνομικοῦ Δελτίου καὶ τῆς Καβάλας.

Αὐτὰ φθάνουν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ εἰσαχθοῦν αἱ ζωνταναὶ εἰκόνες, τὰ tableaux vivants καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἰδοὺ τί θὰ ἐγένετο μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς συνόδου, ὅτε θὰ ἠνοιγέτο ἡ πολιτικὴ συζήτησις.

Ὁ κύριος Τρικούπης θὰ ἐπαρουσιάζετο εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ἓνα κοτογοῦνι ἐπὶ τῆς ρεδιγκότας του.

Καὶ ὁ Κουμουνοῦρος θ' ἀνέβαινε τὸ βῆμα γυμνὸς κατὰ τὰς μεθορίας τοῦ σώματος χώρας.

Ὁ ἓνας θὰ διεβεβαίου οὕτω ὅτι ἔχομεν τὴν Γουνίτσαν.

Καὶ ὁ ἄλλος ὅτι τὰ σύνορά μας εἶναι γυμνά.

ΑΒΔΗΡΙΤΙΣΜΟΙ.

Μωρὲ φιλοδοξία τῆς Ἐφημερίδος !

Νὰ ἦτο, λέγει, κώνωπας, καὶ νὰ παρηκολούθει τὸν πρωθυπουργὸν παντοῦ, νὰ μὴ τὸν ἀφήνῃ ἦσυχον. Φαντασθῆτε τὸν Κορομηλᾶν κώνωπα. Νὰ πηγαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ Τρικούπης, καὶ αὐτὸς μαζῆ. Εἰς τὸ τραπέζι, καὶ αὐτός. Εἰς τὴν κλίνην καὶ αὐτός. Καὶ ἀκόμη τίς οἶδε ποῦ θὰ τὸν παρακολουθῆ. Ἡξεύρετε ὅτι ὁ Τρικούπης ὡς πρωθυπουργὸς πηγαίνει εἰς πολλὰ μέρη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος εἰς ὄχι ὀλίγα. Θὰ πηγαίνῃ ἀρὰ γε εἰς ὄλα καὶ ὁ κούνουπας Κορομηλᾶς μαζῆ του ; Ἡ εἰς μερικὰ θὰ τὸν ἀφήσῃ μόνον ;

Ἡ Γουνίτσα λέγουν μερικὲς ἐφημερίδες εἶναι μία θύρα τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις ἀφήνει ἀνοιχτὴν εἰς τὴν μεθόριον.

Λοιπὸν ἐμπρός, Κύριε Τρικούπη, κλείσε τὴν θύραν. Καὶ ὕστερον ἀφοῦ κλείσῃς τὴν θύραν, λογαριαζόμεθα καὶ διὰ τὰ παράθυρα τῶν μεθορίων.

ὑπὸ τοῦ κ. Καβαδία εὐρέθησαν εἰς τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς τρία ἀγάλματα ἀκέφαλα. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους παριστάνουσιν αὐτὰ τ' ἀγάλματα δὲν εἶχον κεφάλι. Τί παράξενον ! Μήπως καὶ σήμερον δὲν εἶναι τόσοι τῶν ὁποίων, ἂν γείνωσι τ' ἀγάλματα, πρέπει νὰ γείνωσι χωρὶς κεφαλὴν ;

Ἄβδηρίτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Εἰς ἐξετάσεις γυμνασίου :

Καθηγητής. Τί διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ τοῦ λόγιου καὶ λογικὸς ;

Μαθητῆς Διαφορὰ ; . . . Νὰ κατὰ τί διαφέρουν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε λόγιοι· λογικὸς δὲν εἶναι κανένας.

Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀγαθοπούλου ἐγέννησεν, . . . ἀλλὰ τὸ παιδί εἶνε τέρας, ἔχει δύο κεφαλὰς.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ζητεῖ νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἀνεψιάν :

— Δὲν συλλογίζεσαι καυμένη πῶς μποροῦσε νὰ γεννηθῆ μὲ περισσότεραις κεφαλαῖς ἢ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ;

Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου ἐπισκέπτεται φίλην τῆς, τῆς ὁποίας ὁ υἱὸς ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Γαλλίαν.

Ὁ καιρὸς εἶναι τρικυμιώδης καὶ ἡ μήτηρ ἀνησυχεῖ διὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ υἱοῦ τῆς.

Ἡ Ἀγαθοπούλαινα θέλουσα νὰ τὴν παρηγορήσῃ :

— Τί κάθεσθε, κυρία, καὶ χολοσκάνετε ὁ υἱὸς σας ξεύρει κολύμπι ! !

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Β' ΔΕΛΤΙΟΝ.

Γραφεῖον "Ἐστίας" Τόμους	10
" " φυλλάδια	100
Γ. Ν. Φιλάρετος δικηγόρος τόμους	10
Π. Π. Βασιλειάδης ἀνθυπασπιστῆς τοῦ περικου τόμους	15